

Szerkesztőségi iroda:

R-Szombat, Losonci-utca 24.
sz. Ide intézendő a lap szellemi
részét érdeklő minden közle-
mény és levelezés.

Bérmentelen levelek nem fo-
gadtatnak el.
Kéziratok nem adatkak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASARNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R-szombat, Losonci-utca 24.
sz. **Rábely Miklós** könyvnyom-
dájában. — Ide intézendők a
kiadóhivatali illető előfizetési
pénz-, hirdetés-, nyilvtér-
és felzárólapok.

Hirdetési díj:

Egy négyhasábos peitior tér-
fogata 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás
után 30 kr.

Nyilvtér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont” kiadóhivatala Rimaszombat Losonci-utca 24. sz., nemkülönben minden hazai postahivatal. Az előfizetések legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Korbácsot a viperahadnak.

A legközelebbi fenytő törvényszéki végtárgya-
lás, mely a Fortunában az egész ország érdeklő-
dése mellett nem sokára végbefejezéséhez ér, s me-
lyen egy lelketlen vérszopó fogja elvenni méltó
büntetését, szomorú alkalmul szolgál, hogy föl-
emeljük szavunkat a társadalom lelketlen szörnye-
tegei: a gaz uzsorások ellen, a kik a nem rég
hozott törvény kijátszásával az országban szerte,
légió-számban üzik alávaló mesterségüket.

A mi a pénz a testeken, ami a féreg a nő-
vény gyökerén: az az uzsorás a társadalomban.
Mint a pénz lassu, de biztos méreg a szerves
testeken, mint a féreg megsemmisítője a növényi
életnek a legkisebb fűszálatól a százados tölgyig,
ugy az uzsorás tönkretesz nemcsak anyagilag, de
erkölcsileg is a körmei közé kaparitott áldozatot.

Hány példáról veszünk szomorú tudomást,
hogy ez meg ez az élet elzúllott, egy jobb sorsra
érdemes kétségbeesésében az erkölestelenség pos-
ványába süllyedt, bünt követett el nemcsak önmaga,
de övéi és a társadalom ellen, melyért a törvény
a pénzés börtönök lakói közé sorozta, hol csak
ritkán következik be a javulás, s ha kiszabadul is:
hová legyen, mit műveljen, megbélyegezve s meg-
vetve mindenkitől a becsületes társadalomban?

Hány példáját látjuk annak is, hogy az uzso-
rások kezébe került áldozat öngyilkossá lesz, vak-
merő kezekkel széttepi a legszentebb vértölelékeket,
hagyva maga után gyászt, keserű könyeket, utó-
daira megbélyegzett nevet és keserves nyomoru-
ságot?...

Az ily szerencsétlen eltévedtek, később erköl-
csileg elsüllyedtek élettörténetét ha vizsgáljuk, ugy
találjuk, hogy kilenczven százaléka az uzso-
rás áldozata lett.

Az ifju elkerülve a szülői háztól, gyakran a
lelkiismeretes felügyelet mellett is olyan társaságba
keveredik, melynek tagjai mindent szeretnek, csak
a dolgot nem. A hazuról kapott pénz csakhamar
elfogy, de a mulatság, a szórakozásul elfogadott
kártyajáték s egyéb az érzékiséget ingerlő cselek-
mények nem hagyják nyugodni, s előbb az óra,
azután egy-egy nélkülözhető ruhadarab, majd utána

más egyéb is vándorol a zálogházba. — A sáska-
had élelmes tagjai nyomon kísérik az ilyen ifjakat,
s ha tudomást szereztek a szülők vagyoni állapota
felől, nagy készséggel ajánlják föl szolgálataikat.
Eleintén kevés, de midőn már körmeik között van,
olyan kamatot számítanak föl, hogy a kölcsön adott
tőké alig egy év leforgása alatt megtízszereződik.

Első esetben az ifju nem meri bevallani há-
lőba esését, gondolván, hogy napipénzéből kielégíti
tartozásait; de a szineskedő uzsorás kezeit dör-
zsolva, maga kínálja, hogy csak tartsa meg to-
vábbra is, hiszen ő nélkülözheti azt a csekélységet.
Később, ha volna is bátorsága bevallani apja előtt
megfogadását, nem engedi a szégyenérzet s a mar-
dosó lelkiismeret, mely örökös szemrehányásával
üldözi, végre is egy kétségbeesett pillanatban gyil-
kos fegyvert ragad s magával együtt föld porába
temeti a szülői szív szép reményeit; vagy ha sike-
rül lelkiismeretét elhallgattatni, fokról-fokra süllyed
és lesz belőle ingyen-kosztos az állami fegyházak
valamelyikében s gyakran tanító mestere az odake-
rült, de még egészen el nem romlott lakótársaknak.

Es ne gondolja senki, hogy ezek a vérszopó
uzsorások csak a nagyobb városokban és csak a
tapasztalatlan ifju nemzedék után nyujtják ki kar-
valy-körmeiket. Korátsem. Főltalálhatók ezek a leg-
kisebb községekben is, s ifjakkal és élemedett koru-
akkal szemben egyiránt üzik gyalázatos mestersé-
güket. A legtöbb, nemrég virágzó falu népének az
elszegényedése: az uzsorás lassu, nesztelen
munkája.

Ez a vérszopó faj mindenütt ott van, de még
sem látható. Szemfényvesztés sem kell hozzá; kár-
tyája egészen világos. Mindenik uzsorás egy-egy
kész Bosco. Csak akkor és ott mutatja magát, a
mikor eljöttnek látja az időt s alkalmasnak a he-
lyet, hogy kiszemelt áldozatát lépre csalja, melyről
azután szabadulni oly ritkán és oly kevésnek sike-
rül. Már a gyermekekkel kezdik aljas mesterségü-
ket: megtanítják a lopásra s a lopott tárgyakat
hallatlan potom áron veszik meg tőlük, sokszor
egy darab cukorral, egy darab szentjános-kenyér-
rel fizetik ki a tyukfészekből elhordott tojásokat s
egy-két darab tyukot és csirkét.

De ez még csak bevezetés. Alapvetés, ut-

egyengetés, az uzsorás gaz mesterségének czél-
pontjához.

Mikor azután ez a szívben, lélekben megron-
tott gyermek serdülni kezd, szivarral, pálinkával s
több efféle inycsiklandoztató eszközökkel váltja be
az általa elhordott buzát, kukuricizát stb. A meg-
szokás természetté válik. Az ifju nem tud lemondani
a szivarról, nem a méget lehelő pálinkáról, s
ha a maga gazdája lesz, ha nincs többé felügyelet
alatt: szabadon élvezi az addig tiltott dolgokat, el-
hanyagolja dolgait, a korcsma lesz a temploma, s
beköszönt házához a szükség. Az uzsorás ezt mind
jól tudja, hiszen a talaj elkészítésén nem ok nélkül
fáradozott oly nagy türelemmel. Tudja azt is, hogy
a telekkönyv C. lapja üres még, s a legnagyobb
előzékenységgel ajánlja fel a szükségben levőnek a
kölcsönt, persze csak csekély összeget, s nem
is kér több kamatot egy forintra havonként 10—20
krajczárnál.

Az uzsorás szeme folyton ott függ az áldozat-
ra szánt bárányokon. Még azt is tudja, van-e még
egy pár piczula a láda fiában. A megszorult em-
ber álszeméremből sem vallja be a rokonának, jó
barátjának, szorult helyzetét. Az uzsorást nem kell
keresni: utjába akad az a szegény megszorult em-
bernek, s kölcsönzésbeli nagy készségét ismételt
felajánlja.

„Majd visszafizeti lassacska Pál gazda, ne
busuljon azon.” S ha azután elérkezett az idő, mi-
dőn a birtok értékét megközelíti a kamatokból fel-
szaporodott tőke, siet a telekkönyv C. lapján biz-
tosítani, s csakhamar megütik a dobót és az ősi
vagyonból kikergetik a könnyelmű utódot, vagy leg-
jobb esetben zsellére lesz jólelkű uzsorásának.

A sarokba szorított szegény emberek jajveszé-
kelő panaszos hangjára a lelketlen uzsorás kezeit
dörzsolli, vállait vonogatja, maga is nagyon sajnál-
kozik a bekövetkezett szomorú eseten, — de nem
tehet róla, annak így kellett történni. Ha csekély
a kérdéses összeg s valami nagy hasznot nem he-
lyez kilátásba annak komoly uton való behajtására,
egyik-másik szerencsétlennel annyit még megtesz
— kegyelemből, hogy a tartozás egy részét le-
dolgoztatja, még pedig úgy, hogy ha más 80 krt
fizet napszámul, ő csak 40—50 krt számít be, s

lehetőleg kárpótolja a károsultat. Ily czélt tűztünk ki magunk
elő a kereskedői védegyelet felállításával. Egy biztosító inté-
zet lenne ez a kereskedői világ elemi csapásai: a bukás-
sok ellen.

A kereskedőt válságos viszonyok közt három veszély
fenyegeti. Az egyik veszély az, mikor a bukásra nincs ok és
szükség, de a pillanatnyi fizetési zavar azt mégis előidézheti.
A második az, midőn a passzívák felülmúlják az aktívákat,
ily esetben gyors és okos kiegyezéssel a hitelezők megkap-
hatnák aránylagosan az egész aktívát. A harmadik veszély
az, ha a bukás törvényes formák közt tényleg kiüt. Ily eset-
ben a tömeg megmentése a hitelezők részére és a csődnek
rögtöni befejezése kívánatos, de egyuttal lehető is. A keres-
kedőt fenyegető eme veszélyeknek ohajtjuk mi elejét venni
s ekként évenként milliónyi vagyon megmenteni, s ezzel
egyuttal megmenteni nagyszámban becsületes méltó családok
nevet és ezéget.

Az érdeklődés az eszme iránt már is nagy és élénk.
Még nagyobb és élénkebb lesz kétségtelenül egész addig,
míg az intézet felállitva nem lesz. S az intézet annál erő-
sebb s a czél elérése annál biztosabb, minél általánosabb
lesz a kereskedői világ részvétele és érdeklődése. Igy nyilat-
kozik Eötvös Károly e kétségkívül nagy fontosságú kér-
dés tárgyában, melyről az érdeklődőknek — egyszerű meg-
keresésre — bővebb felvilágosítást szivesen nyujt a „Magyar
Kereskedői Lapja” szerkesztősége.

Valahányszor ő felsége a király a fővárosba jön, fá-
radtságot nem ismerő érdeklődéssel látogatja sorra tudomá-
nyos intézeteinket és szinte látszik rajta, hogy mennyire
örül fejlődésünknek és mennyire szívén hordja gyarapodá-
sunkat. A lefolyt héten az új természettudományi egyete-
met látogatta meg két ízben és pedig első ízben a termé-
szettudományi osztályt, második ízben a fizikai osztályt. Mind-
két esetben legmagasabb megelégedését nyilvánította a lát-
ottak felett és örömet fejezte ki a fejlődés fölött, melyet
nálunk tapasztalt.

V. S.

T Á R C Z A.

Isten veled! Isten veled!

Sötét az éj a temetőn,
Félve húll le a levél is.
Az anyának bús szívéből
Félve kérdi a remény is:
„Hol jártál? beszéld el nekem
Piroskám, lelkem gyermekem.”

„Künn jártam a temetőben,
Hol a hervadt virágokra
Példakép a rokonoknak,
Dérgyöngyökkel ez volt írva:
„Anyám! szeretett jó anyám!
Isten veled! Isten veled!”

S a szellőnek gyöngye szárnyán
Ha néha egy falevelke
Más hazába ment a sirról,
Vissza halkan azt rebegte:
„Anyám! szeretett jó anyám!
Isten veled! Isten veled!”

És ott a szent sirok között,
Az idő oly gyorsan haladt,
Mégis szegény árva szívem
Eltanulta ott azt a dalt:
„Anyám! szeretett jó anyám!
Isten veled! Isten veled!”

Óh menj hát a temetőre,
Ha van még ott sárgult levél,
Mond meg neki, ne hagyjon itt,
Éltet szívem ugy sem remél.
„Anyám! szeretett jó anyám!
Isten veled! Isten veled!”

* * *

Sötét az éj a temetőn,
Lehullt már a falevél is,
Az anyának bús szívéből
Sirva kérdi a remény is:
„Hol jártál? beszéld el nekem
Piroskám, lelkem, gyermekem!”

Réthy Andor.

Fővárosi levél.

(Kereskedői védegyelet. — A király látogatásai.)

Valóban országos érdekű mozgalmat indított meg leg-
utóbb a „Magyar Kereskedői Lapja” czimű fővárosi teki-
télyes szaklap szerkesztősége a kereskedői osztály érde-
kében. A mozgalom egy „Kereskedők védegyelete”
alapítását czelozza, mely létesítendő egyletről Eötvös Ká-
roly a „Magyar Kereskedői Lapja” legutóbbi számában kö-
vetkezésképp nyilatkozik:

„Ez intézet czélja a kereskedők számára válságos visz-
nyok közt segélyt és lehetőleg biztos menekülést nyujtani.
A kereskedői világban évenként sok a bukás; vajjon nem
volna-e mód található, melynek segélyével a bukások meg-
előzhetők, vagy legalább súlyos következményeik enyhíthe-
tők volnának? E kérdés érdemes arra, hogy vele a legjobb
elmék foglalkozzanak.

En is foglalkozom vele. Ama derék férfiak bizalma,
kiknél az eszme felmerült, nemes kötelességemmé tette,
hogy e nagy kérdésre én is törekedjem az okos és czél-
szerű feleletet megtalálni.

A hitelezők védegyelete évek óta fennáll. Némi javu-
lást ez egytel működése idézett is elő a viszonyokban. De
nagyon csekélyet. Se czélja, se eljárási módja, se eszközei
nem kielégítőek. Ez egytel működése hasonló a tűzoltók mű-
ködéséhez. Tudniillik, ha már kiütött a tűz: azt elfojtani és
a tűzből a mit lehet megmenteni. — Nemes czél ez is, de
czélszerűbb volna oly intézkedés, mely elejét veszi a tűz
kiütésének és ha azt megakadályozni még sem lehetett,

itt ismét alterum tantumot nyer; de van rá gondja, hogy a tartozás másik része feunmaradjon és ki ne bocsássa végkép az áldozatra szánt bárányt körmei közül. A nagyobb, a „markosabb” manipulációk mellett, az ilyen aprólékos nem megvetendő haszonnal jár; mert ha nem is jut ily módra ház, telek, vagy holdszámba menő földeske a gaz uzsorás kezére, de a munkás kezeknél és sokféle más csatornán oda folyó hatások és krajczárok magukban is igen tekintélyes összeget képviselnek.

Az uzsorások aljas mesterségüket a lehető legnagyobb titokban üzik, s a törbe esalt szerencsétleneknek szigorúan megtiltják, hogy valamit szólnak, mert ugymond: másnak semmi áron nem tehetnék azt a „szívességet”: s hogy a tilalom annál foganatosabb legyen, még rájuk is ijesztenek, hogy nagy bajba kerülnek, ha egy hangot is szólnak.

A társadalomnak ilyen undok férgei városunkban is fölös számmal vannak, noha létezésükről kevesen, üzelmeikről még kevesebben tudnak. Az uzsorásoknak itt is és a vidéken is általában két faja ismeretes: valódi és ál-uzsorások. — Mind a két faj egyformán veszedelmes és egyformán rozszelkű. A különbség csak az, hogy míg amazok az intelligens osztályhoz számítják magukat s mesterségüket inkább nagyban mint kicsinyben üzik s nyiltabbak, vakmerőbbek a játékokban: addig emezek alantasabb értelmiséggel bírók, s inkább csak kicsinyben, az alsó és legalsó néposztály vért sziva és egész titokban működnek.

Csodálkozhatunk-e azután rajta, hogyha egy-egy jó nevű ősi vagyon dőbra kerül, s birtokosa földönfutó vagy öngyilkos lesz? ha egyik-másik tiszt munkában és becsületben megöszült tisztviselő uzsorások által zaklatva, körmeik közül nem szabadulhatva, a legszomorubbra határozza: el magát: idegen pénzhez nyul és örvénybe jut? hogyha a nép naponként szegényebb lesz, s mindjebb belemerül az erkölcsi süllyedésbe? . . .

A törvény betűje itt mitsem ér. Ezt bizonyítja a jelen eset is, melynek a törvény kijátszásában, a bírak előtt tanusított hetyke magaviseletű, szemtelenségben és hajmeresztő csalásban aligha akad párja a vérszipolyozó gazemberek bünkrónikájában.

Büntető-törvényünk ide vonatkozó szakaszának a neveltségig menő enyhe voltát misem bizonyítja jobban annál, hogy az uzsoráskodás büntetésének büntetését csupán két évi fegyházban és kétezer forint pénzbírságban állapítja meg — maximo calculo. — Ez aztán büntetés! Difficile est satyram non scribere. Valóban, nehéz rá szatírárt nem írni! Mi annak pár év és pár ezer forint, a ki szárczereket rabolt? Leülj szépen és lesz belőle első virilista valamelyik vármegyében. A becsület sem fog hiányozni hozzá, mert „a pénz — becsület, — mint a most törvényt látó vén uzsorás is szemtelen mosoly közt megjegyzé. Alkalmasint igaza van.

Különbén a törvény, bárminő szigorú legyen is, az uzsoráékélyen alaposan nem igen segít. — Mert senki sem tudja könnyebben kijátszani a törvényt, mint az uzsorás. Itt társadalmi uton lehetne inkább segíteni.

Mutasson rá a társadalom, a közönség az uzsorásokra, e vérszipó fenevadakra, e lelketlen sirásókra, kik az élők sirját ássák; mutasson rá egyenkint, rántsa le szemtelen arcukra a leplet, s adja át gyalázatos neveiket az utálatnak, ő magukat pedig a megérdemelt korbácsolásnak és közmegvetésnek!

Komenczky Kálmán.

Egy univerzális „házi szer.”*)

Csodálatos tünemény az, hogy az orvosi tudomány emelkedésével nemcsak szaporodnak, de mindjebb hódítanak is az ugynevezett „házi szer.” melyeknek pedig tudvalevőleg mi orvosok esküdött ellenségei vagyunk.

Pedig, hogy mennyit ér egy ilyen jó „házi szer.” azt csak az emberiségnek az a szenvedő része tudná megmondani, mely a valóban jó házi szeret használni szokta. — Hogy melyik házi szer valóban jó? Tudós budapesti és valószínűleg vidéki kollegáim is azt mondják: „Egy sem.” De egy ilyen szernek mégis megadják a „felmentvényt” és elismerik, hogy az valóban hasznos. — E szer: a sósorszesz.

Megvagyok róla győződve, hogyha gyűjtést indítanának Mr. Lee Vilmosnak a sósorszesz feltalálójának szobrára azok közt, kiknek szenvedéseit e szer már enyhítette, ugy egy hét alatt együtt volna a szoborhoz szükséges költség. Kevés embernek köszönhet oly sokat az emberiség, mint ennek az angolnak.

E szernek nem szabadna hiányzani egyetlen háztartásból sem. Az ily univerzális gyógyszer használatát lehetetlen. Jó ez fül-, szem- és torokbaj ellen: megszünteti a fogfájást, foghushenyedést, szagatást, fejfájást, migraint, hajhullást, náthát, eltávolítja a kúteget, a pörsenést, a májfoltokat, a szeplőt és kitűnő szer gyomorbántalmak ellen. Nekünk magyaroknak pedig különös kegyelettel kell adóznunk a sósorszesznek, mert e szer mentette meg tudvalevőleg Kossuth Lajos nagy hazánkfiaának szemévilágát 1877-ben.

*) E czikk tisztelt írója, mint ismert fővárosi orvos, az ugynevezett „házi szer.” tanulmányozását tette feladatává és ígéretét bírjuk, hogy tapasztalatait lapunkban a közönség érdekében közzé fogja tenni. Szerk.

Azt hiszem, szolgálatot teszek a közönségnek, ha e szer használatával és sokoldalúságával megismertetem. En mint orvos itt Budapesten négyféleképen szoktam használni. Bedörzsölésre, borogatásokra, belsőleg és az ugynevezett „massage” kenő-gyűrő gyógymódrára. — Fülzugaánál és szagatásnál kis vattadarabot mártunk a sósorszeszbe és ezt — naponta kétszer-háromszor ismételve — a fülbe dugjuk, míg a fültövet és a halántéket külsőleg e szerrel bedörzsöljük. Szemgyengéségnél a szeszbe mártott ujjonkat a szempillákhoz többször végig húzzuk és a bekenés után a szemeket kissé felnyitjuk, hogy a szeszpara beszívórhasson. Ez a szemet kissé csipi ugyan, de rendkívül erősíti a szemidegeket; bedörzsölendő még a fültő és a nyakcsigolya is. Fogfájást és foghushenyedést ugy lehet e szerrel gyógyítani, ha az első esetben a fogba sósorszeszes vattadarabkát teszünk, a másik esetben pedig száunkat naponként legalább háromszor fél vízzel kevert szeszszel öblögetjük. Zúzódásokat e szerrel gyakran kell bedörzsölni. Fejfájást és migraint ellen a fejtetőt, homlokot, halántékokat és a nyakszirtet bőségesen kell bedörzsölni, míg a hajhullást ugy szünteti meg, ha fél vízzel vegyített sósorszeszszel a fejet megmossuk. Csúzos bántalmaknál kitűnő hatása van e szernek. Ha azt a kenő-gyűrő gyógymódnál használjuk és a fájó testrészt naponként simán, de nem gyengén, jól bekenetjük. Náthánál a fej bedörzsölendő és a fülekbe szeszszes vatta teendő. Kúteg vagy pörsenés a szenvedő helynek csupán bedörzsölése által elmúlik, ugyan ilyen a hatás a májfoltoknál és szeplőknel is, melyek kitartó használat után teljesen elmúlnak. Gyomor-bántalmaknál szintén nagyon jó szolgálatot tesz a sósorszesz, melyből ily esetben egy evőkanálnyi sósorszesz két evőkanálnyi melegvízben veendő be, mindig egy órával az étkezés előtt.

Mint látjuk, e szer valóban univerzális. De sajnos, hogy a kapzsi pénzvágy előtt semmi sem szent, még az ember egészsége sem. Mióta Brazay Kálmán sósorszesze Magyarországon oly rendkívül mérvben elterjedt, azóta a hamisítók száma légióvá növekedett, kik spirituszos vízzel gyötirik a közönséget. Azt a jóakaratu tanácsot adom tehát mindenkinek, hogy csak azt a sósorszeszt vegye meg, melynek vignettájába a kis üvegeknél a 319. szám, a nagyobbaknál a 320. szám van benyomtatva, miután a valódi hamisítatlan sósorszesz védjegyeinek ez a száma.

Legközelebb lesz még alkalmam egyéb jó háziszereket megismertetni és a közönséget néhány ártalmas szerre figyelmeztetni.

Dr. Pápay Ernő.

Levelezés.

Rimaszombat, 1886. december 4.

T. Szerkesztő ur! Nem hiszem, hogy nincsen valami táltosom vagy tündérem, a ki nekem a t. Szerkesztő ural és az olvasóközönséggel való érintkezést elősegítse; — ugy jártam most, hogy csak kívánni kell s mindjárt beteljesedik. — Multkori levelemben ugyanis addig bucsuztam el, míg más öngyilkosság vagy legalább kísérlet nem fordul elő, s ime, alig száradt meg a papíron a festék, már halottam, hogy egy esendő szívem lötte magát; nem tudom ugyan mi okból, mert nem igen kérdezősködtem utána, hanem annyit fölvettem magamban, hogy ezentul — ha már kívánataim csakugyan oly hamar teljesülnek, — nem öngyilkosságot, hanem valami jó kívánatot tűzök ki a viszontlátás feltételéül, mert felek, hogy nemcsak megunnak, hanem meg is gyűlölnék, ha mindig csak rozsharag lesznek, pedig higgyék el, nem az én hibám; szívesebben irnék én valami jobbat, ha mindjárt „Kimesem” vagy „Veres kereszt” főnyereményről kellene is írnom, de ki tehet róla, ha már a mi földünkön jó hírt csak elítve lehet hallani.

Hát irjak valami jót oly mostoha időben, mint a mult heti is volt. Egy jó kávéházunk volt, a hol az irodai port leöblíthettük magunkról, s szívünk akár örömben repesett, akár pedig bánattal volt tele, enyhülest s vigasztalást, s a hol a jó zene mellett oly gyorsan s vidáman eltöltöttük az időt, s ma már az sínes többé, bezárták azt is az orruk előtt, s megint ott vagyunk, a hol azelőtt voltunk; ki ne keseredne el ily körülmények között, s csoda-e, ha mindig csak sirunk és jajgatunk? — No de azért ne esüggedjünk, lesz még nekünk is jó dolgunk valaha. — Megvirrad még valaha, nem lesz mindig éjszaka. — Ha költő volnék, egy elégyat zeugenek el feleltet örömről és bánatunk tanyájára, de mivel nem ültem még a Pegasus hátán, s így költő csak pénz dolgában vagyok, megénekelni nem tudlak, hanem csak prózáilag hullatom öszinte könnyűmet elvesztésed fellett — Hallottam különben, hogy a kávéház egy új bérlő vezetése alatt nem sokára fel fog támadni halottaiból, ez legalább némi vigaszt nyújt sajtó keblünknek.

De nini, nagy elkéserevésben majdnem elfeledkeztem a legjobbról megemlékezni, hisz e héten volt András napja, a leányok reményünnepe, e napon tudják meg(?) a hajadonok, hogy ki megy férjhez a legközelebbi esztendőben, milyen foglalkozása és mi neve lesz jövőbelijének. Ne csodálkozzanak rajta, hogy talán ez lehetetlen, hogy a jövőt senki sem tudhatja előre, pedig ugy van, a nők addig kutattak a jövőben, míg annak fatyolat föllebenteniék sikerült, hisz a nők kezében oly erős hatalom van, melylyel nemcsak a férfiakat tudják lebilincselni s rabszolgáikká tenni (En ittalak őh szerelem!) hanem még a jövő is meghajlik akarataik előtt. De nehogy türelmetlekedjenek a hosszszas eltérése miatt, áttérék egyenesen a tárgy magyarizatahoz: pro primo mit tesz a leány, ha megakarja tudni, hogy férjhez megy-e a jövő évben? András estéjén odalopózik valakinek ablaka alá s azt erősen megzörgeti, ha erre oda-bentről azt kiáltják: „majd elmegy” akkor férjhez megy rövid idő alatt, ha pedig összeszidják vagy pedig nem szólnak semmit, akkor még egy évig hajadon marad; pro secundo, hogy lehet megtudni, hogy mi lesz a foglalkozása a leendő férjnek? ez már egy kissé bajosabb dolog s nagyobb gondot és megfigyelést igényel, egy kis darab ólom szeszélyétől függ a nőnek jövő sorsa, ugyanis elővesznek egy darab ólomot, azt tűzben egészen felolvasszítják, s ha folyékonyáá olvadt, egy kulcsot keresztül hideg vízbe öntik, minek folytán az természetesen megjegezesedik, még eddig nem volna benne semmi különös, ezt mi férfiak is megtehetnők, igen, de most jön a java, a mit mi ki nem találunk, a nő fürkésző szeme azt is észreveszi, s mihelyt az ólomra pillant, azonnal megismeri, hogy milyen alakot mutat a jegecz s rögtön tisztában van vele, hogy miféle foglalkozásu lesz a férje, ha a jegecz palást alakot ábrázol, pap fogja elvenni, ha könyvet mutat, tanár lesz a férje, ha

toll jön ki, hivatalnok nevéje lesz, ha kaptafa, ár vagy díkies van az ólmon, akkor eszmadniát fog boldogítani szerelmével és így tovább egészen in aeternum, a leány szeme mindent felfedez az ólom jegeezen. Ez még mind igen könnyű dolog, könnyű férjhez menni, ha kergetik, még azt sem nehéz megtudni, hogy ur lesz a férje vagy mesterember, ha az ólom megmutatja, de tessék kitalálni jövőbelijének a nevét, hogy a sok imádó közül, melyik lesz az igazi? (mert a szép nemnek rendesen sok imádója van, — ne tessék ezt bóknaq venni, mert ezen állításomról ugy megvagyok győződve, mint a meghalásról és feltámadásról.) Ez se valami tulnehéz dolog, sőt azt már mi férfiak is megtehetjük, ha kedvünk van hozzá. Egy kis lisztből (legjobb az árpa liszt) galuskát gyurunk, s midőn ez meg van, három kis cédulára egy-egy nevet írunk, a melyiket legjobban szeretnők, azután a papirt összegöngyölgetjük s mindegyiket egy-egy galuskába tesszük, s a galuskát forró vízbe tesszük főni, s ott kell vigyáznunk, hogy melyik galuskát veti fel leghamarább a víz, azt hirtelen kivesszük, s megnezzük, milyen nevet rejt magában a galuska: „kinek neve jön fel legelőre, az lesz párja a jövő esztendőbe.”

Vigasztalhatlan volnék, ha ezen feecségésem miatt a szépnem haragját vonnám magamra, azért bocsanatot kérek, ha indiscretiót követtem el, de biztosítom önöket, hogy semmi rozsz szándék nem vezérelt, hanem inkább a nők finom tapintatát és találekonyágát akartam kellő világlatba helyezni.

No de ugy hiszem, elég lesz ebből ennyi, térjünk át más tárgyra, s mután most a divatlapok is csak mindig a téli saisoaról beszélnek s eszembe jutott, hogy az év utolsó illetve a tél első hónapjába léptünk, én is akarok a téli saisoaról egy pár szót írni. — A mint tegnap véletlenül az ablakon kitekintettem, nagy ámulat fogott el, azt hittem hirtelen, hogy valami nagy dunna szakadt ki s annak pelyhek hullnak oly sűrűn a földre (nem csoda ha ilyen gondolatok jutnak eszembe, hisz a tollfosztások saisoája is most van), csak később tértem magamhoz, hogy nom tollpelyhek, hanem hópelyhek hullanak, nagy lett az örömröm, lesz havunk, szánkázhatunk majd szép derült napokon, ha egyéb dolgunk nem lesz, s majd nem unatkozunk annyit, csak később vettem észre, hogy ezen örömröm is korai volt, mert a hó, a mily váratlanul jött, oly gyorsan elolvadt s lett belőle sár, sárban pedig szánkázni nem lehet, no de se baj, a mi késik el nem mulik.

Hogy a szépnemet még jobban kiengeszteljem magam iránt, még egy nagy titkot is megsugok, ugyanis a helybeli koresolyázó-egylet nagyban készülődik a jégpálya megnyitására, meg is van már téve minden előkészület, csak a jég hiányzik hozzá, pedig a nélkül nem lehet koresolyázni, fogják önök mondani; azt elhiszem, hanem a Mindenható, a ki gondoskodik minden teremtményéről, a mi élvezetünkről sem fog megfélekedezni, s remélem, hogy nemsokára a sikamlós jégen gyönyörködhetem, a mint önöknek ugy is rózsás arcukra a csipős hideg még szebb rózsákat fog varázsolni.

Még néhány szót kellene írnom a most divatban levő tollfosztókról, de miután az épen olyan, mint a kukoricafosztó, van vigfosztó és vénasszonyos-fosztó, nem sok mondani valóm róla, ismeri azt mindenki, kiesítő nagyig, s minthogy a fiataloké az élet, addig élvezzük, míg lehet, ott hagyjuk a vénasszonyos fostót, s megyünk a vigba, a hol mindenkinek módjában van párjával találkozhadni, s tánczkömben karesu derekát átölelve, szíve érzelmét neki elszuttogni, — én is elmegyek a vig fostóba, hátha találkozik majd olyan, a ki az én szívem érzelmeit is meghallgatja, s bús szívemet egy nagy tehertől megszabadítja. — Hátha ezen kíváratom is teljesül, mint a multkori, — ezt tűzöm tehát a viszontlátkozás feltételéül, elmegyek a vig fostóba s az eredményről tudósítani fogom önöket. Tehát a mielőbbi viszontlátásra Bolygó.

Közönség köréből.*)

Dobsina, 1886. évi december 1.

Több ízben volt már alkalmunk azon ellenszenvvel találkozni, a melylyel a „Rozsnyói Híradó” Dobsina városával és ennek ügyeivel foglalkozik! Hallgatással mellőztük eddig; miután azonban ezen animosítás a nevezett lapnak folyó évi 47-ik számában „Hires város — a felföldön Dobsina” czímen oly alakban jelentkezik, hogy a tények ferditésétől sem riad vissza, kijelenteni kötelességünk, hogy: az általunk mélyen tisztelt főispán és alispán urat november havi hivatalos körutjuk alkalmával az eddigelé megszokott módon fogadtuk és ezen alkalmat is felhasználuk arra, hogy személyök irányában mély tiszteletünk és nagyabecülésünk adóját leróvjuk. A fogadtatás a vasuti indóháznál küldöttségileg történt, a hivatalos szemlét társas vacsora követte a tanács és képviselőtestület több tagjának részvéte mellett, a mely derült kedélyhangulatban majdnem éjfélig tartott, az elszállásolás pedig azon helyen történt, a melyet kivált főispán ur ő méltósága már előző alkalmából előszeretettől választott.

Ezt a „Rozsnyói Híradó” jelzett közleményével szemben nyilvánosságra hozva, megjegyezzük még, hogy a városunk részéről követett ezen eljárás a főispán ur ő méltóságának helyes elismerésével találkozott.

A tanács nevében:

Gömöry Pál, polgármester.

Hírek és vegyesek.

Kossuth Lajost Szepes-Béla városa dispolgárává választotta.

Eljegyzés. Komenczky Kálmán, miskolci középiskolai tanár, lapunk munkatársa, a mult napokban jegyet váltott Szabó Erzsiké szíasszonyval, néhai dr. Szabó Mihály helybeli volt kedvelt orvos, szép és művelt leányával. — Aldás frigyökre!

Halálozás. Alig tért magához a nemzet nagy fájdalomából, alig száradtak fel a könnyek, alig hangzóttak el a sohajok egy nagy művésznő elvesztése felett, s máris új nagy gyász hírdetnek a fővárosi lapok. — Nagyaink, kiket szeretünk s kik felé csak áhitattal tekinthetünk, s rba elhullanak, s nem marad részünkre más, mint a fájó de

*) E rovat alatti felszólalásokat díjtalanul közöljük, de a felelősség a beküldőt terheli. Szerk.

mégis édes emlékezés a nagy művekben, melyekkel magokat halhatatlanná tették. — Ismét lengnek a fájdalom hirdető fekete zászlók, ismét busan zúgnak a harangok, egy nagy férfi elvesztését siratva. Egy, úgy az egyház, valamint a tudományok terén egyaránt megaslétt férfi elhunytát hirdetik a napi lapok. egy tudományokban megöszült, egyházat híven és odaadással szolgáló alak elvesztését gyászolja az egész ország. — Milyen ide illő lehet most alkalmaznunk Arany Jánosnak gróf Széchenyi István halála felett elmondott eme pár szavát:

„Egy szó nyilallott a hazán keresztül,
E gyöngö röpke szóban mennyi fájdalom!”

Ipolyi Arnold a híres történetbuvár, nagyváradi r. cath. püspök folyó hó 2-án délután 1 órakor szívszélhűdés következtében hirtelen meghalt. — A 63 éves férfi délelőtt még látogatást tett a nagyváradi semináriumban, melynek végeztével dolgozó szobájába vonult, a hol délután 1 1/2 órakor — midőn ebédre akarták hívní — elterülve holtan találták; Megdöbbenő a gyászhir mindnyájunkra nézve annál inkább, mert váratlanul, hirtelen érte a nemzetet. — Ilát ily nagy féltűt is oly könnyen eldönthet a halál romboló keze? Hogy mennyit veszített a nagy férfi elhunytával az ország, mennyit a tudomány s mily nagy veszteség érte a katolikus egyházat, azt elsorolni feleslegesnek tartjuk, mert az elhunyt érdemei általánosan ismeretesek, de különben is egész hü életleírása a napi lapokban részletesen olvasható. Nyugodjanak békében hamvai, s legyen könnyű a föld, drága porhüvelyének!

Halálozás. Máriássy László megyei másod aljegyzőnk édes atyja, folyó hó 3-án rövid betegeskedés után Berzétén meghalt. — A megboldogult emlékezete legyen áldott!

A tél hírnöke. A havazás beköszöntött még pedig oly erősen, hogy egészen tél közepében képzeljük magunkat, eleinte úgy látszott, mintha elakarna olvadni, de később megszilárdult az idő s megtagyott úgy, hogy most már képzelhetjük, hogy a hó ha nem is egészen, de legalább egy ideig megmarad.

Panasz. Sokszor merültek fel panaszok már a helybeli nagy szivartózsde tulajdonos W. S. ellen, hogy vevőivel nemcsak illetlenül, hanem durván bánik, s mi annak idején is helyt adtunk lapunkban ebbeli panaszoknak. — Most e héten megint ismétlődött a panasz. Neuländer K. S. budapesti czég tagja jelent meg szerkesztőségünkben s panaszkodott nevezett durva eljárása ellen, mi az illető czég kérelmére lapunkban azon figyelmeztetéssel adunk helyt panaszának, hogy viselje magát a tózsde tulajdonos illedelmesen a vevők irányában, mert mégis előbb-utóbb kénytelen lesz belátni, hogy nem a közönség van alávetve az ő önkényének, hanem ő tartozik a közönséget respectálni.

Rendőr mint békítő. Egy vidéki mezővárosban egy házaspár közt családi egyenetlenség és viszály ütött ki, minek következménye az lón, hogy a nő férjét daczból elhagyta s külön lakásra ment azon hiszembben, hogy majd férje érte fog jönni. Napok multak, de a férj csak nem mutatkozott, mit a menyecske megsokalván, a városi bíróhoz panaszra ment s sirva kérte őt ügyének elintézésére, a bíró csakugyan felhívatta a férjet s kiballgatván mindkét félt, azon igazságos ítéletet hozta, hogy a házastársak tartoznak három nap alatt különbeni végrehajtás terhe mellett kibékülni, illetve a férj tartozik nejét hazavinni. Eltelvén a 3 nap, s jogerőre emelkedvén az ítélet, a nő ismét megjelent a bírónál s zokogva panaszolta, hogy férje még most sem jött érte az ítélet daczára, minélfogva kér végrehajtást. Ezen kérelemnek hely adatván, a végrehajtás elrendeltetett, a bíró felhívta egy rendőrt s azon utasítással adja az asszony mellé, hogy vezesse haza férjéhez s akármí módon békítse ki őket, a rendőr el is vezette a nőt férje házához s a végrehajtást foganatosította. Hogy vétett-e fel a végrehajtás foganatosításáról jegyzőkönyv, azt határozottan nem állíthatjuk, hanem annyit tény, hogy a házastársak kibékültek, s azota a legnagyobb egyetértésben megférnek egymással.

Örülés. Szabolcs megye Ibrony községében a mult hóban egy gömörmezei fazekast hirtelen örülesi rohamok fogták elő, mindig attól félt, hogy megakarják ölni. Beleguggott egy kúba, de onnan megmentették; — összeszaladgálta az egész községet, míg végre a községi lakosoknak sikerült a szerenesetlen dühöngőt elfogni, és a kállai kórházba szállítani. (R. H.)

1.130.330 frt 75 kbrban megállapított árlejtést hirdet Melczér Gyula Borsodmegye alispánja, egy — Borsodvármegye és Miskolcz város részéről — Miskolczon építtetni elhatározott gyalogsági és lovassági laktanyák, csapat kórház, helyőrségi fogház, börtön és bírósági helyiségek építési munkálataira. Bánatpénz 40000 frt.

Agyon nyomta a szekér. Piszár András pacsai lakos mult hó végén ökrös szekéren fát fuvarozott az erdőből, a szekér egy meredek helyen felfordult, s midőn ezt a fuvaros feltartani akarta, nevezett a szekér maga alá temette s összenyomta úgy, hogy azonnal meghalt. (R. H.)

Tolvajok elfogása. A tiszolczi esendőrségnek egy híres tolvaj bandát sikerült a mult héten elfogni Nyunyuk András és 3 társa személyében, kik Kokova és vidéke közbiztonságát veszélyeztették. Az egész vidéken nagy az öröm, hogy sikerült a híres bandát kézrekeríteni. A esendőrség átadta a jó madarakat a helybeli kir. ügyészségnek.

Egy nő a ki férjét megölte. A helybeli kir. törvényszék f. évi november hó 29-en tárgyalta szándékos emberöléssel vádolt özv. Gelda Józsefné szül. Dobos Zsuzsanna bűntügyét, — a ki férjét meggyilkolta. — Az eset következő: Gelda József kőrosi lakos igen részeges ember volt, s mikor ily állapotban haza jött, tört, zuzott a házban mindent — a mi kezében akadt, sőt nejét és gyermekeit folytonosan üldözte és verte. — Folyó évi július 24-én reggel ittas állapotban neje lábáját össze vagdalta s ágyneeműit összeszaggatta azután a koresmába ment; — nejében akkor megfogamzott az eszme, hogy férjét — ha alkalom kínálkozik — meg fogja ölni, — nemsokára hazaérkezvén a férj, midőn nejét nem találta, 2 éves gyermekét magához vevén, a pitvar küszöbére lefeküdt s elaludt. — Neje elérkezettnek látván a kedvező pillanatot — miután tejszét otthon nem találta — a szomszédba ment kölcsön kérni a azzal hazajövén, a kis gyermeket férje mellől elvette s a fejszével férjének vagy háromszor a koponyájába vágott, minek következtében ez harmadnapra meghalt. A törvényszék e miatt vádlottat a szándékos emberölés büntetésében mondta ki bűnösnek s ezért a számos enyhítő körülmények figyelembe vételével 7 évi fegyházra s 7 évi hivatalvesztés és politikai jogai gyakorlatának felfüggesztésére ítélte s az el-

járási és rabtartási költségekben elmarasztalta. — Az ítélet ellen egy a vádlott, mint a kir. ügyész fellebbezést jelentettek be.

Ritka szerencsében részesült Rimaszombat városa f. hó 2-ikán, ha ugyan szerenesen lehet nevezni azt, midőn egy sötét bűn kinyomozására jó valamely városba egy fő-főrangú rendőri tisztviselő. — Ugyanis ekkor és ezen czéleből jelent meg városunkban Zsarnay Győző fővárosi rendőrkapitány. A kirándulásra okot a következő esemény szolgáltattott: A folyó évi november hó 25 én a budapesti állomáson a Kassa-Miskolcz felől érkező vonat egyik személyszállító kocsiában egy bóröndöt találtak, melyet bevett szokás szerint a raktár azon részében helyeztek el, hova az ily, ott feledett ingóságot szokták rakni, remélve, hogy a tulajdonos kerestetni fogja. — Azonban az átvételre seaki sem jelentkezett s több nap elteltével a raktár helyiségéből szokatlan bűz kezdett elterjedni; de ez sem okozott feltűnést, mivel gyakran szállítanak az utazók magukkal húst, különösen ily időszakban, s azt gondolták, hogy most is hasonló tartalom okozza az észlelt dolgot. — Történetesen néhány nap mulva egy esernyőt hagytott hátra egy utazó a vagonban, mit szintén a mondtott helyre szállítottak. — Azonban a hivatalnok, ki a raktárt kinyitotta, figyelmessé lett a bóröndre, melyből áradt a szokatlan bűz s azt rendőrileg felnyitatták s benne egy uj szűlött csesemő nagy mérvben felszólásnak indult holtestét találtak meg rongyokba burkolva. — A bűntény szállai városunk felé vezettek s ezért jelent meg körünkben Zsarnay kapitány egy detektiv kíséretében. Itt — mint halljuk — kihallgatta a gyanúsított személyt, azonban hogy helyes uton járt-e, azt a későbbi nyomozás fogja kideríteni.

A legújabb párisi divathóbort az eleven színházi fejlődés. A hölgyek kalap helyett kis arany kalitkát viselnek, melyben eleven madar ül. Már lehetett is látni több színházban hölgyeket galambokkal, kanárikkal, pinytőkkel, veresbegyekkel, ezinegékkel; egy félgyszabban levő asszony fekete kalitkája esalogányt rejtett. A mig a színpadon beszélnek, a madárkák busan lehajjták fejüket, de a zene és énekszóra el-elkezdének csieseregüni s oly hangversenyt rögtönöznek, mely tulharsogja a zenét. Több szinzigazgató már elhatározta, hogy nőket eleven fejlődisszel nem boesát a nézőtérre.

Erőművészeti előadás. Tautz Péter budapesti erőművész társulata mulattatta a mult héten városunk élvezni vágyó közönségét erőművészeti és bohóczelőadásával, a kik bohóczelőadásokat szeretik, azok élvezetes estéket tölthetnek a „Három-Róza” nagytermében. — csak az volt a baja az igazgatónak, hogy nem igen akadt műpártoló közönség, mi is arra indította, hogy 3 előadás után összeszedte sátorfiját, kezebe nyomta a laphordozónak a bucsuztatót s elment városunkból jobb hajlékot keresni, a hol az ő művészetét jobban tudják méltányolni és megbecsülni.

Irodalom.

Az „Ország-Világ” Szalonja. Az „Ország-Világ” e kítőn képes lap, szokatlan meglepetésben részesítette olvasóit. A képzőművészeti társulat 25 éves jubileuma alkalmából rendezett kiállításról 30 festményt és szobrot mutat be megragadó szép kivitelben. Valóságos ünnepi album az, melyhez hasonló még nem jelent meg Magyarországon. Zichy Mihály mellett a régibb és újabb művészi gárda egész csapata van képviselve e szalonban, melyet egy a mostani mint jövő évben érkező előfizetők ingyen kapnak, mig a nem előfizetők 50 kr-ért kapják. A 28 oldalra terjedő „Szalon” csaknem minden oldala tele van szébbnél szebb képekkel s e mellett a lap rendez közleményeit is (regényeket, eibeszelést, hetitárczát stb.) megtaláljuk. A jubiláris kiállításól és a „Szalon”-ban foglalt képekről Május irt igazán szellemes ismertetőt s külön ezikk van szentelve a képzőművészi társaság igazgatóságának (6 arczkép) és a Benezuriskolának, 12 arczképpel. A 30 festményen és szobron kívül 25 arczképet foglal magában s minden tekintetben gazdag és fényes lap, melyért valóban pontom ár az 50 kr. Az „Ország-Világ” előfizetési ára egész évre 10 frt. Az „Egyetértés”-sel együtt: egész jévre 28 frt. Az előfizetési pénzek a „Pallas” irodalmi és nyomdai részvénytársasághoz küldendők, keeskeméti-utca 6. szám.

Méhner Vimos kiadásában megjelenő „Képes Családi Lapok” 10-ik számának tartalma a következő: Bertalan szerelme. (Elbeszélés folytatás.) Prém Józseftől. — Az ifjúság. (Költmény.) Rudnyánszky Gyulától. — Jókainé-Laborfalvy Róza. — Habarék. (Elbeszélés, folytatás.) Szendrőtől. — Az első bokréta. (Rajz egy színésznek életéből.) Nagyvárad Mirától. — A kormányos és az ördög. (Tengerész történet.) Vén Tengerésztől. — Képmagyarzat. — Mindentéle. — Képeink: Jókainé-Laborfalvy Róza. — A nyul és nyest. — Halász idyll. — Az új dal. — Melléklet: „Nő a házban.” — „Harez a milliókért.” (Regény, folyt.) Xavier de Montepin-től. 145—160 oldal. — A borítékon: Heti-naptár. — Sakk-talány. — Bűvös pont-talány. Szám-rejtvény. — Magfejtések. — Megfejtők névsora. — Jutalmak. — Hymen. Gyászrovat. — Szerkesztői posta. — Orvosi posta. stb. Előfizetési ár egész évre 6 frt.

Hivatalos közlemények.

Gömörmege alispánjától,

13262. sz. **Hirdetmény.**

A köztanácskozás tárgyát képező közügyek elintézése végett szükséges és szabályrendeletileg megállapított **téli közgyűlés határnapja** főispán ur ő méltóságával egyetértve, **folyó évi december hó 18-ik napjának** délelőtti 9 órájára Rimaszombat városába kitűzve, midőn erről a közönség ezen-ent értesítették és a megyei bizottság tagjai személyes megjelenésre hivatalból tisztelettel felkértek, egyidejűleg köztudomásra hozatik, hogy a tanácskozás kiválóbb tárgyait: a kilépendő közigazgatási bizottsági tagok helyett új tagok választása; az állandó és központi választmány, valamint a jövő 1887-ik évre, a többi megyei bizottságoknak választás utján megalakítása; a megyei választott

bizottsági tagok névjegyzékének bemutatása, s egyenközérdekű fontos ügyek képezendik.

Rimaszombat, 1886. évi november hó 28.

Bornemisza László, alispán.

Gömörmege alispánjától.

Pályázati hirdetmény.

Sulyán Sándor roznyói járási uti-biztosnak Rozsnyó rend. tan. város rendőrkapitányává történt kinevezetése folytán megürült járási utbiztosai állomás törvényszék-rűen betöltendő lévén, ezen állomásra megelőzőleg folyó évi **december hó 28-ik napjáig** bezárólag pályázat nyitattik.

Minélfogva felhivatnak mindazok, kik ezen állomás elnyeréséért pályázni ohajtanak, hogy okmányilag szabályszerűleg felszerelt kérvényeiket a kitűzött határidőig Rimaszombatban a megyei alispáni hivatalnál beadni annyival inkább el ne mulasszák, mivel ezen határidő után beérkező kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Kelt Rimaszombatban, 1886. évi november hó 28.

Bornemisza László, alispán.

Gömörmege alispánjától.

13262. sz. **Pályázati hirdetmény.**

Dr. Trajtler István rimaszombati járásorvos leköszönése folytán megürült tiszti állomás, az 1886. évi XXI. t. cz. 80. §-a értelmében betöltendő lévén, ezen állomásra előleges pályázat nyitattik.

Minélfogva ezen tiszti állomást elnyerni kívánó szak-férfiak felhivatnak, hogy kellőleg felszerelt pályázati kérvényeiket folyó évi **december hó 28-ik napjáig** Rimaszombatban az alispáni hivatalnál annyival inkább beadni el ne mulasszák, mivel a kitűzött határidő után beérkező kérvények figyelembe vehetők nem lesznek.

Kelt Rimaszombatban, 1886. évi november hó 28.

Bornemisza László, alispán.

Rimaszombati kir. törvényszék elnökétől.

Pályázat.

1201. sz. — A vezetésem alatti rimaszombati kir. törvényszéknel elhalálozás folytán üresedésbe jött évi 500 frt fizetés és 100 frt lakpénzzel javadalmazott irnoki állomás betöltése czéleből igazságügyminiszter ur ő nagyméltóságának folyó évi november hó 15 én 3957/I. M. E. sz. alatt kelt rendelete értelmében pályázat nyitattik. — Felhivatnak mindazok, kik ezen állomást elnyerni ohajtták, hogy életkorukat, szakképzettségüket, nyelvismeretüket, s eddigi foglalt maktársukat igazoló okmányokkal felszerelt, s kellő bélyeggel ellátott sajátkezüleg irt folyamodványukat jelen hirdetménynek a hivatalos lapban harmadszori közzétételétől számítandó hat hét alatt, és pedig a közhivatalban állók fő-nőeik útján, annál bizonyosabban nyujtsák be, mert a később beérkező kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Rimaszombat, 1886. november 22.

Fornét Jenő, kir. tszéki elnök.

Szerkesztői üzenetek.

R. A. urnak Sárospatak. Hagyjuk az elmúltakat nyugodtan pihenni, mert csak vitatkozásra szolgáltatnánk alkalmat. Inkább egy jó önálló tárcza eziket kérünk.

T. A. urnak Helyben. Annak idején közöltetni fog.

Piaczi árak: Rimaszombat, 1886. deczemb. 4-án tartott heti vásár alkalmával a gabonaműek és kapásnövények következőleg jegyeztettek: mmázsánként hektoliterenként

Buza	7.70—8.00	6.—6.10
Feles	6.00—6.20	4.70—4.75
Rozs	5.80—5.90	4.20—4.25
Árpa	5.40—5.50	3.60—3.65
Zab	4.80—4.85	1.80—1.90
Kukoreza	5.20—5.30	3.75—3.80
Krumpli		1.25—1.30

Felelős szerkesztő: RÁBELY MIKLÓS.

Magán-hirdetések.

Hirdetmény.

2. sz. — Alólírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi 60. t. cz. 102. §-a alapján ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszécsi kir. járásbíroság 1612. szám alatt kelt végzése folytán **Grünbaum József** javára **Demeter István s társai** uzapanyitai lakosok ellen 188 frt 60 kr. s járulékaí írást teljesített végrehajtás alkalmával Fodor Józseftől lefoglalt 2 drb ló, Demeter József külsőtől 2 ló, 1 szekér, külső Demeter Andrástól 2 ló és 1 szekér, labancz Demeter Mihálytól egy tehén, Demeter Istvántól egy üsző-tinó lefoglaltatván s árverés utján eladandók lévén, az árverésnek megtartására határidőül **1886. évi december hó 14-ik napjának** délelőtti 10 órája Uzapanyitán a község házá-nál kitűzetik, mely határidőre a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy a fentjelzett ingóságok ezen árverési határidőben az 1881. évi 60. t. cz. 107. §-a alapján szükség esetén becsáron alól is elfognak adatni.

Kelt Rimaszécsen, 1886. november 26.

Salamon Béla, bírósági végrehajtó.

Hirdetmény.

270. sz. — Alólírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Rimaszombati kir. járásbíroság 2628. számú végzése által **tiszolczi kölesön szövetkezet** javára **Rappenzberger Gusztáv** ellen 100 fit tőke, ennek 1883-ik évi augusztus hó 11-ik napjától számítandó 8% kamatai és eddig összesen 60 frt 82 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 356 frt 40 kr-ra becsült házi butorok, fehérműek és egyéb tárgyakból álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak. — Mely árverésnek a 2628. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis alperes kokovai

Jakásán leendő eszközésére 1886-ik év december hó 6-ik napjának d. e. 10 órája határidőtől kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárón alul is eladatni fognak. Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Rimaszombat, 1886-ik évi november 19. napján.
Draskovich, kir. bírósági végrehajtó.

Bérbeadandó.

A várgedei közbirtokosság tulajdonát képező **gyógyfürdő** és az ugynevezett **alsó korcsma** italmérési joggal, külön, — esetleg együttesen folyó évi **december hó 20-ik napjának** délelőtti 10 óráján Várgedén a fürdőben tartandó nyilvános árverésen 1887. év április 24-től számítandó három évi időtartamra bérbe fog adadni; a bérleni szándékozók meghivatnak.

Rimaszombat, 1886. november 23.

2—2 **Kubinyi Aladár**, igazgató.

Eladó ház.

Rimaszombatban az **Andrásház** tulajdonát képező, a Jánosi-utczában fekvő emeletes ház szabad kézből eladó. — A venni szándékozók alólirt gyámmal értekezhetnek. **Szontagh Károly**.

ŐSZI- és TÉLI DIVATTUDÓSÍTÁS.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tiszteletteljesen értesíteni, hogy üzletemet az őszi- és téli évadra a szükségelt cikkekkel már elláttam, a melyeknek megtekintésére tiszteletteljes meghívásomat ezennel megteszem.

Elvemnek pontos betartása, hogy t. vevőimnek a lehető legolcsóbb árért csakis jó minőségű árukat szolgáltatok ki — teljes önérzettel mondhatom — megszerezte a nagy közönség bizalmát rémszemre oly anynyira, hogy ezuttal ismét nyugodtan léphettem üzletem további terjesztéséhez és nagyobbitásához.

Azon nagymennyiségű divatkelmek közül, melyeket a bel- és külföld ezen évadra hoz, csak olyanokat szereztem be, a melyek különös esin és tartósság által tüntetik ki magukat.

Üzletemnek nevezetesebb cikkei a következők:

Folyó árúk:

Rumburgi-, creasz-, kender- és pamutvásznak különböző szélességben, valódi Schroll-féle chiffon, pamut- és ezernagrádi, esikos- és damasztban, asztal-neműek, kávés abroszok, crepp- és kanavász asztal-készletek, törülközők végben, tuczatban és kötött rojt-tal, kanavász oxford és zephir ágyhuzatra, angin toll-huzatra sárga, fehér és piros színekben.

Ezen cikkek oly dús mennyiségben és oly sokféle minőségben vannak raktáromon, hogy nálam minden rendű menyasszonyi kelengye a legelőnyösebben állítható össze.

Selyem árúk:

Satin de lyon, satin merveilleux, noblesz, gros-grain, faille és könnyebb béléselyemek sat.

Gyapjukelmék női ruhákra:

Flanell, kasan, moldon, foulé, beige, cheviot, diagonal, escimo, cachemir, női posztó és nopé kel-mék, fekete ternó és alepin stb.

Mosókelmek női ruhákra:

Valódi cosmanosi, francia és más olcsóbb gyárt-mányú creton, angol zephir és mosó barkettek a leg-esinosabb mintákban, valamint festő kelmek.

Gyapjukelmék férfi ruhákra:

Fekete peruvian és brasil, tüffel, kondor, elastique és palmerston, kammgarn, loden, tosking, bojhos kabát és mindennemű divatkelmek, továbbá liberia kel-mék drap-, sötét- és világos kék színben.

Mindezen kelmekből egész öltönyök készítését is felvállalok és jeles szabómesterem által a divat leg-szorosabb követelményének megfelelőleg elkészítetek.

Fehérneműek:

Fehér piquet- és csikos barket, struckbarket, fe-hér percal, moul és batiszt-elair, csipkefüggöny méte-renként is beosztva, dús kiválasztás színes és fehér férfi-ingekben, gallér és manchettákban, női ingek,

A midőn raktáramat beeses figyelmükbe ujjal ajánlom, még azon ígéretemet ohajtom megtenni, hogy tekintettel a nyomasztó és mostoha gazdasági- és pénzügyi viszonyokra, — daczára a gyapjuárak tetemes megrágulásának — az árakkal a lehető legolcsóbb leszek.

Rimaszombat, 1886. október hó.

Kiváló tisztelettel

ENGEL ADOLF.

8—7

Hiretmény.

A „**Gömörmezei nép- és iparbank**“ közhírré teszi, miszerint a következő: 2480, 2074, 2206, 2038, 1965, 3068, 2690, 2838, 1181, 2142, 2175, 2536, 2215, 1666, 3054, 4020, 4123, 4229, 4237, 2634, 4200, 4169, 4784, 2826, 4088, 2835, 2856, 2873, 2893, 3011. 3063. 4236. számok alatti **marok-zálogtárgyak** mindez ideig nem rendez-tetvén, **folyó 1886. évi december hó 11-ik napjának délutáni két (2) óraker** Rima-szombatban, az intézet hivatalos helyiségé-ben tartandó nyilvános árverésen eladatni fognak. — Rimaszombat, 1886. november 19.

3—3

Az igazgatóság.

Bérlés.

A **nagycsoltói korcsma** italmérési haszonélvezete az 1887. január 1-ső napjától számítva három, esetleg hat évre az **1886. évi december 20-án** délelőtt 10 óraker a helyszínén tartandó nyilvános árverés útján bérbe fog adadni. Az árverezők 100 frt bánat-pénzt tartoznak letenni.

Csoltó, 1886. november 20.

2—2

A közbirtokosság.

39157. sz.

A m. kir. pénzügyigazgatóságtól.

VIII. 886.

Árverési hirdetmény.

A beszercebányai m. kir. pénzügyigazgatóság által közhírré tétetik, miszerint Tamásfalvával és a hozzátartozó pusztákkal egyesített Rimaszombat város területén a bor, hus, czukor és sör fogyasztás után fizetendő fogyasztási-adó iránti beszedési jog 1887., esetleg 1888. és 1889-ik évekre nyilvános árverés útján haszonbérbe adatik.

Az árverés a m. kir. pénzügyigazgatóság által 1886. évi december 17-ik, eredménytelenség esetén 18. és 20-ik napján délelőtti 11 óraker fog megtartatni.

A kikiáltási ár a bor fogyasztás után	2100 frt 60 kr
" " hus " "	3300 frt 67 kr.
" " czukor " "	2279 frt 02 kr.
" " sör " "	648 frt — kr.
összesen	: 8328 frt 29 kr-

ban határozatnak meg.

Az árverésen résztvenni kívánók a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy államkötvényekben bánatpénz gyanánt tartoznak letenni.

Írásbeli ajánlatok az árverés napjának délelőtti 11 óráig bepecsételve a pénzügyigazgatóság főnökének adandók át.

Beszercebányán, 1886. november 23.

Igen fontos

gazdák, vadászok, erdészek, iparosok és katonák részére:

A **Nemecsek-fele fekete bórkenőcs** alólirt szíjgyártó-üzletében különféle nagyságu dobozokban a következő gyári áron kapható:

Egy egész klgamos dobozzal	1 frt 20 kr.
Egy fél " "	— frt 60 kr.
Egy negyed " "	— frt 30 kr.
Egy nyolczad " "	— frt 20 kr.
Egy tizenhatod " "	— frt 12 kr.

Ezen fekete bórkenőcs használható mindenféle bórneműre, u. m. csizmák, cipők, lószerszámok, nyergesek, vadász- és fegyvertáskák, bórselekek, bórdivánok stb. bekenésére, melytől a bór szép feketévé és puhává lesz.

Ez alkalommal nem mulaszthatom el még különösen ajánlani saját gyártmányu **szarvasbőr nadrágvédőimet** 4 frittól 5 frt 50 krig, továbbá: utazó férfi- és női **bőröndjeimet**, különféle **ostoraimat** nyéllel vagy a nélkül, valamint **kocsi-zablákat** stb.

Készletet tartok mindenféle **kocsizó- és ígás-lószerszámokból**; ugyanilyeneknek megrendelése — tetszés szerinti kivitelben — a legrövidebb idő alatt, jutányos áron eszközöltetik.

A nagyérdemű közönség szives megrendeléseit kérve, maradtam teljes tisztelettel
Rimaszombat, 1886. november hó 26.

2—* **TRUBINT LUKÁCS**, szíjgyártó.

Hiretmény.

7545. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Glaaj András** végrehajtónak **Beresik Rozália** fér. **Czigány Györgyné** végrehajtást szenvedő elleni 60 frt tőkekötvelet és járuléka iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Rimaszécs község határában fekvő a rimaszécsi 109. szt. A. I. 2—17. sor. sz. a. foglalt 1/8 urb. telek külsőségből Beresik Rozália férj. Czigány Györgyné 1/8. rész jutalékára 620 frt és a rimaszécsi 276. szt. foglalt 13/b. hrsz. a. beltelek 13/b. c. sz. ház s erdő legelő illetményből Beresik Rozália Czigány Györgynét illető 1/8. részére az árverést 250 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte. és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi február hó 3-ik napján d. e. 10 óraker Rimaszécs községben a községi bíró házában tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak. — Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis a Rimaszécsi 109. szt. birtokra 62 frt, rimaszécsi 266. szt. birtokra 25 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1886. évi nov. hó 12-ik napján.
A rimaszombati kir. 'szék. mint telekönyvi hatóság.
Fornét, kir. tszéki elnök.